

2 Hosianna

Næste dag hørte den store folkeskare, som var kommet til [påske]festen, at Jesus var på vej til Jerusalem. De tog da palmegrene og gik ham i møde, og de råbte: Hosianna! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn, Israels konge!

Joh. 12, 12-13

/:Ban vejen, kongen rider ind.:/

/:Kom, gør døren høj. Kom, gør porten bred.
Kom, gør vejen klar. Kongen rider ind.:/

/:Ban vejen, ban vejen...kongen rider ind.:/

Alt for længe har vi,
været bundet i slaveri.
Nu er det forbi!
Alt for længe har vi,
sukket efter at være fri.
Ud af tyranni!

Manden der på æslet,
har en styrke som ingen har.
Hvor får han den fra?
Manden der på æslet,
kan få fjenderne ud herfra.
De må ud herfra!

Kom, læg nu palmer ned,
for ham som gi'r os fred.
Vor konge i evighed!

/:Hosianna, i det højeste!
Hosianna, i det højeste!:/

Alt for længe har vi,
slidt for romernes magtbegær.
Enden kommer dér.
Alt for længe har vi,
lidt for romernes monsterhær.
Nu er enden her.

Manden der på æslet,
kommer ligesom forudsagt.
Nu får Israel magt.
Manden der på æslet,
vil få fjenderne underlagt.
Det har Herren sagt.

Kom, læg nu palmer ned,
for ham som gi'r os fred.

Vor konge i evighed!

/:Hosianna, i det højeste!
Hosianna, i det højeste!:/

:/Hosianna!:/

4 Spedalsk

*Da kom der en spedalsk hen til Jesus; han faldt på knæ og bad ham og sagde: »Hvis du vil, kan du gøre mig ren.« Jesus ynkede over ham, rakte hånden ud, rørte ved ham og sagde: »Jeg vil, bliv ren!«
Markus 1, 40-44*

Mit liv var håbløst
sygdom tog alting fra mig.
Spedalskhed åd min syge krop.

Alt var håbløst,
alle var gået fra mig.
Jeg var lige ved at gi' op.

Men ud af intet
kom min frelser forbi mig.
Og jeg faldt på mine knæ.

"Oh, Jesus fri mig
fra den sygdom jeg bærer.
Lad miraklet nu ske!"

Kunne jeg bli' helbredt nu?
Var der stadig håb endnu?
Ku' han gøre min nat til dag?
Var han mit mirakel?

Bare et par enkle ord,
ville ha' en kraft så stor,
lade døden ligge bag.
Frels mig, arme stakkel!

/:Hvis vor mester rør ved dig,
får han urenhed på sig.
Det du spør' ham om at gøre,
er der ingen her, som tør.

Accepter det lod du fik.
Blive her, det kan du ik'.
Gå nu, mød din skæbne dér,
du kan ikke blive her.:/

Men jeg råbte bare højt:
Herre og frels mig!
Gør mig ren nu, hvis du vil!

Ingen andre kan gi'
livet en udvej.
Sætter alt nu på spil.

På mine knæ lagde han sin
hånd på mit hoved,
sagde: 'Du bliver frelst ved tro.'

En eksplosion af kraft gik
gennem mit indre.
Fik mig snart op at stå.

/:Alting er forandret nu!
Der er stadig håb endnu!
Han har gjort min nat til dag!
Han er mit mirakel!

Bare et par enkle ord,
havde en kraft så kæmpe stor,
lader døden ligge bag,
helbredte en stakkel.:/

6 Maria Magdalene

Maria tog et pund ægte, meget kostbar nardusolie og salvede Jesu fødder og tørrede dem med sit hår; og huset fyldtes af duften fra den vellugtende olie.
Joh. 12, 3-8

Mit hjerte hamrer hårdt.
Min frelser er derinde.
Tiden er alt for kort,
hans tid er næsten inde.

Tør jeg nu gå derind?
Tvivlen vrider mit sind.
Hjælp, min Gud!

Jeg ser på deres blik,
de hader alt ved mig.
Hvorfor forstår de ik'
alt har forandret sig.

Min sjæl var hård som sten,
han gjorde den blød og ren,
hjælp mig ud.

Helt forvandlet!
Ja, jeg er helt forvandlet!
Var fanget engang,
af mørke og tvang,
men Jesus forvandlede alt i mig.

Helt forvandlet!
Ja, jeg er helt forvandlet!
Var fanget engang,

af mørke og tvang,
men Jesus forvandlede alt i mig.

Kom blot med, hvad I har,
skæld ud, gør mig til skamme.
Selvom I gør til nar,
bliver mit mål det samme.

Min tak får endelig luft
med denne salveduft,
kongesøn!

Disciple råber: "Stop!",
medens duften fylder rummet.
Hvordan ka' jeg holde op,
mit mørke er forsvundet!

En ringe tak til ham,
som tog min synd og skam,
himmelsøn!

Helt forvandlet! ...

Min olie væder nu hans hår,
et tegn for dem, som ik' forstår,
at han er kongen i mit hjerte,
min helt, som tog min frygt og smerte.

Min regn af tårer er for ham,
så ren, så kær, Guds offerlam.
En duft så herlig fylder rummet.
Med Jesus er min nat forsvundet.

Helt forvandlet! ...

8 Ypperstepræsterne

De usyrede brøds fest, som kaldes påske, nærmede sig. Og ypperstepræsterne og de skriftkloge søgte at finde ud af, hvordan de kunne få Jesus ryddet af vejen, for de var bange for folket...

Luk. 22, 1-6

Hvordan får vi folket bragt til ro?
Hvordan får vi retledt deres tro?
Hvordan får vi ryddet Jesus helt af vejen?

Hvordan får vi folkets gunst igen.
Hvordan får vi vist, at han er slem?
Hvordan bliver folkets tro igen vor egen?

Miraklerne stopper her!
Nu griber vi til sværd!

Hvem tror han, han er: Guds egen søn -
miraklernes Gud fra himmelen?

Vi må stå sammen, slå den mand ihjel!

Vi er Guds tjenere, og vil
sætte den spotter ud af spil!
Vi må stå sammen, klare det her selv.

Hvordan vil du kunne hjælpe til?
Er du nu sikker på, du vil?
Hvordan kan vi stole på, at du er ærlig?

Mit hjerte er koldt, han svigter Gud.
Han lovede os, at fri os ud.
Intet er sket, min tro er knust og færdig.
Miraklerne stopper her!
Nu griber vi til sværd!

Hvem tror han, han er...

Ved næste lejlighed
Sig til, så går vi med.
Et kys vil vise hvem.
Sig til, vi stormer frem.
Bring stok og skarpe sværd.
Enden er kommet nær.

Hvem tror han, han er...

Slå ham ihjel!

10 Nadver

Mens [Jesu disciple] spiste, tog Jesus et brød, velsignede og brød det, gav dem det og sagde: "Tag det; dette er mit legeme." Og han tog et bæger, takkede og gav dem det, og de drak alle af det. Og han sagde til dem: "Dette er mit blod, pagtens blod, som udgydes for mange."

Markus 14, 22-25

Alle af os husker, den sidste påskefest,
hvor Jesus brød brødet, og vi var med som gæst.
Den lange, kolde fredag, med vold, blod og død
blev forudsagt her, med vinen sød og rød.

Jeg husker, hvordan Jesus, vasked' vore fødder.
Kongen som vor tjener? Vi var bare nogle rødder!
Senere forstod jeg, hvad han ville sige:
'De mindste er de største, i Jesu kongerige.'

Spis det brød til minde om mig,
det' min krop, som ofres for dig.
Denne vin besegler min pagt.
Jeg vil dø for dig,
jeg vil bryde dødens kolde magt.

Jesus tog et brød, gav noget til enhver.
'Dette er mit kød, som gi's for alle her.'
Hvordan ku' vi vide, at denne nye pagt
var del af en plan, forud for sidste akt.

Jesus tog et bæger, 'Dette er mit blod',
men ingen turde sige, at vi ik' forstod.
Det næste Jesus sagde, rystede enhver:
'En af jer forråder mig, forrædderen er her!'

Vi spurgte:
/:Er det mig?:/
Var han lige her?
/:Er det mig?:/
Hvem ku' det være?

Det er mig, jeg er træt, for hvor er min befrier?
Det er mig, jeg er træt, af al' de ting du siger.
Det er mig, jeg vender aldrig, den anden kind til.
Det er mig, jeg er træt, af al det fedtspil.

Hvem har sagt tak, for alle de ting du gør?
Intet er ændret, alt er ligesom før!
De blinde kan se, men ser ingenting!
De lamme kan gå, men går kun i ring!

Du sagde, du er konge, alt er i din magt!
Men hvor er dit rige? Hvem er dig underlagt?
Jeg har fået nok, af al den snak om nåde.
Du er så fuld af løgn, tvinger mig til at forråde.

Spis det brød...

Judas løb sin vej, og ingen standsede ham.
Ingen gjorde noget, vi var fulde af skam.
Jesus tog det roligt, gav vin og mere brød.
Det slog os alle sammen, at kærlighed er rød.

Jeg så en stille sorg, i Jesu dybe øjne,
måske fordi han vidste, vi var fuld' af løgne.
Jesus vidste godt, det var os selv vi snød.
Vi forrådte ham alle, da vores spørgsmål lød:

Vi spurgte:
/:Er det mig?:/
Var han lige her?
/:Er det mig?:/
Hvem ku' det være?

Spis det brød...

12 Getsemane

*Så tog Jesus Peter og Jakob og Johannes med sig. Og han blev grebet af
forfærdelse og angst og sagde til dem: Min sjæl er fortvivlet til døden.
Bliv her og våg!
Markus 14, 33-35*

Jesus tog os med ud i haven,
sagde de andre, ku' hvile sig nu.
Vi var tre, som fulgte ham vider',
mere træet, mere søvnig endnu.

Sveden drev ned af Jesu ansigt,
da han bad os stå med ham i bøn.
Fik et chok da Jesus kollapsed',
og hans råb flænged' himmelen.

Jeg glemmer aldrig dette skrig, den nat.
Jeg glemmer aldrig Jesu bøn, den nat.
Jeg husker altid denne krig, den nat.
Engle græd i himmelen, den nat.

Jeg glemmer aldrig Jesu råb, den nat.
Jeg glemmer aldrig mine svigt, den nat.

Jeg husker alle knuste håb, den nat.
Der var tavst i himmelen, den nat.

Faldt på knæ og bad for vor mester.
Hørt' ham kalde i gråd til sin Gud:
'Lad den straf gå mig forbi far!
Hvordan skal jeg ku' holde den ud!!!'

Der faldt blod, sved, tårer i græsset,
mens han råbte: 'Far, lad mig bli' fri!'
Helt alene med verdens byrder
faldt vore øjenlåg i.

Jeg glemmer aldrig dette skrig ...

Kunne jeg lave det om, havde jeg rejst mig op.
Stået ved Jesu side, ved hans skælvende krop.
Havde ik' et sekund lukket øjnene i,
men nu er det forbi.

Al verdens rigdom for at stå her igen.
Millioner af tårer for at trøste min ven.
Nu ser jeg den straf, Gud selv lagde på ham.
Oh, jeg brister af lede og skam?

Jeg glemmer aldrig dette skrig...

14 Peter, fornægtelsen

*De anholdte Jesus og førte ham bort, hen til ypperstepræstens hus; men Peter fulgte efter på afstand.
Lukas 22; 54-57, 60-62*

Han sagde, at jeg var klippefast.
De tog ham med, mit hjerte brast.
Hvad skal jeg gøre, jeg følger med.

Men Jesus sagde: 'Hold ud, hold ud!
Hans skæbne er lagt over til Gud.
Det' farligt nu at ta' af sted.

Men, hvor tager de Jesus hen?
Jeg må, jeg er hans bedste ven,
vide, hvad der nu skal ske!

Hvis du følger Herrens vej,
så vil det ende galt for dig.
Vent, nu bare her og se.

Jeg er stærk, jeg klarer mig.
Det vil gå galt for dig!

Jeg, gi'r mit liv for dig,
vil være nær hos dig.
Jesus, se jeg følger efter.

Vil, sætte alt på spil.
Gøre, hvad der skal til.
Jesus, se jeg følger efter.

De førte ham til præstens gård,
hvor vagter på min Jesus slår.
Jeg ser, hvordan han lider dér.

Flygt fra gården i en fart,
ellers bli'r du fanget snart.
Du er ik' velkommen der.
Jeg er stærk, jeg klarer mig.
Det vil gå galt for dig!

Jeg, gi'r mit liv for dig ...

/:Jeg har set dig før,
du har med ham at gøre,
som de har fanget.
Dit sprog forråder dig,
lad vær' med at sige nej,
du er med Jesus.:/

/:Jeg kender ham ikke.
Han er fremmed for mig.
Jeg kender ham ikke.
Lyt når jeg siger: Nej!:/

Hanen galder,
som forudsagt.
Det viste sig,
at jeg er fej.

Mit hjerte er knust.
Jeg forlod min ven.
Intet bli'r godt igen.

16 Pilatus

*Under festen plejede [Pilatus] at løslade en fange efter folkets eget ønske.
Markus 15, 6-15*

Jeg gjorde, hvad I sagde,
forhørte denne mand,
men jeg fandt ingen skyld,
hvad er der galt med ham?

Han gør sig selv til Gud
og konge i dit land.
Den skyld fortjener død,
kun du kan dømme ham.
Hvad vil I, at jeg skal gøre...

/:Korsfæst den mand,
korsfæst ham!:/

Vi har denne skik,
hvor I kan vælge selv:
Hvem der skal gå fri,
og hvem der slås ihjel.

Før dem begge frem,
så skal vi sige til,
hvem der skal gå fri,
og hvem vi dræbe vil.

Hvad vil I, at jeg skal gøre?

/:Korsfæst den mand,
korsfæst ham!:/

Mit navn er Barabbas,
har blod på mine hænder.
Når jeg ser en romer,
kan jeg mærke, det brænder.

De har taget vort land,
nu er jeg ude på rov.
Der er ingen metode,
der kan være for grov.

Stem mig endelig fri,
og I vil se, hvad der sker.
Snart vil der ikke være
en enkelt romer her mere.

Frihed skrives med blod,
og farves mørkerød.
Det' noget han ik' forstod,
for hans mission er død.

Hvem vælger I så?
Barabbas!

Hvad med Jesus?
Korsfæst ham!

Hvad vil I, at jeg skal gøre?

/:Korsfæst den mand,
korsfæst ham!:/

18 Soldaterne

Pilatus tog derfor Jesus og piskede Ham.

Og soldaterne flettede en krone af torne, satte den på Hans hovede og hængte en kappe af purpur omkring Ham, og de trådte frem for Ham og sagde: "Vær hilset, Jødernes Konge!" og slog Ham i ansigtet!

Joh. 19, 1-3

Hiv, pisk, smæld, aaaah. Oooh.

Her er endnu én, som har sat sig imod.
Her er endnu én, som si'r, 'han er så god'.
Her er endnu én, som vil bli' straffet hårdt.
Her er endnu én, hvis liv bli'r alt for kort.

Hiv, pisk, smæld, aaaah. Oooh.

Her er endnu én, som vil vær' konge her.
Her er endnu én, som kun er til besvær.
Her er endnu én, som vil være kongelig.
Her er endnu én, som er så ynkelig.

Hiv, pisk, smæld, aaaah. Oooh.

Slag, pisk, hiv, slå.

Her er endnu én, som snart vil gå på knæ.
Her er endnu én, som er til spot og spe.
Her er endnu én, som ingen kendes ved.
Her er endnu én, en ligegyldighed.

Hiv, pisk, smæld, aaaah. Oooh.

En kåbe – du vil jo gerne være konge.
Tornekrone – til vor majestæt.
Et scepter - vi har desværre kun denne kæp.
Hårde slag – sig, hvad bilder du dig ind?

Hiv, pisk, smæld, aaaah. Oooh.

Her er endnu én, som verden snart har glemt.
Her er endnu én, som la'r sig håne nemt.
Her er endnu én, et skyldigt, stille fæ.
Her er endnu én, snart naglet til et træ.

Hiv, pisk, smæld, aaaah. Oooh.

20 Simon fra Kyrene

Så førte de Jesus ud for at korsfæste ham. Og de tvang en mand, som kom forbi ude fra marken, til at bære hans kors. Det var Simon fra Kyrene, far til Alexander og Rufus.

Markus 15, 21

Der var larm og tumult
i byens gader den dag.
Der gik rygter om en,
som måtte dø for sin sag.

Jeg gik tættere på,
han var slet ikke til at kende!
Hvad var der sket?
Hvordan ku' det gå så galt?

Han havde helbredt sit folk,
var populær overalt.
Hvordan gik det så til,
byen nu så ham som fjende?

Soldaterne råbte,
men han ku' knap nok gå.
Korset tvang ham i knæ,
fik ham brutalt op at stå,

mens dråber af blod
flød ned ad smertens vej.

En præst stod ved siden
råbte: Frels nu dig selv!
Fik blod på sin kjortel
råbte: Slå ham ihjel!

Jesus fanged' hans blik, sagde:
Det blod gi'r jeg for dig.
Det er for dig.

Ja, det blod har
kraft til at frelse,
kraft til at rense
hvidere end sne.

Ja, det blod har
kraft til at tilgi',
kraft til at råbe:
Din vilje ske!

Han kom nærmere på,
dækket af sår på sin krop.
Slæbte korset af sted,
kræfterne var sluppet op.

De spotted' og slog,

men han sagde ikke ét ord.
Mit blod frøs til is,
soldater tvang mig derhen.

"Bær korset for ham!"
skreg de igen og igen.
Måtte løfte hans kors,
den skam var alt for stor.

Korset var tungt,
føltes som ti tusind ton.
Efter bare en meter
faldt jeg første gang om.

Holdt fast i hans kors,
hvor hans blod flød ned på mig.
Han hviskede pint:

"Bær korset et stykke vej,
så går jeg igennem helveds porte for dig.

Om lidt er det fuldbragt,
blodet er for dig. Det er for dig!

Ja, det blod har kraft til at frelse ...

22 Maria

*Men ved Jesu kors stod hans mor, hans mors søster, Maria, Klopas' hustru, og
Maria Magdalene.
Joh. 19; 25*

Jeg husker stadig englens bud:
"Frygt ikke, du er valgt af Gud."
Jeg husker stadig englens ord:
"Han bli'r den mægtigste på jord."

Jeg husker stadig Vise Mænd.
Helt fra øst kom de herhen.
Jeg husker stadig, hvad de sagde:
"Din søn befrier sit folk en dag."

Velsignet af Gud, voksed' livet i mig.
På trods af al fare fandt vi altid en vej.
Din styrke og tro betvang selv sygdom og storm.
Beskytted' de svage med en omsorg enorm.

/:Vi var velsignet!:/

Jeg husker stadig piskens smæld,
hvordan du ofrede dig selv.
Jeg husker stadig hamrens slag,
hvordan mit håb blev knust i dag.

Velsignet af Gud, voksed' håbet i mig.

På trods af al fare fandt vi altid en vej.
Din styrke og tro betvang selv sygdom og storm.
Beskytted' de svage med en omsorg enorm.

Nu står jeg ved korset, ser dig helt sønderbrudt.
Hvor er nu vor Gud, hvorfor har han fortrudt?
Hvor gik vi fejl, hvorfor gik Guds plan i stå?
Hvor er nu hans ord, som vi stolede på?

/:Vi var velsignet!:/

Vil dagen nu oprinde,
hvor store bli'r til små,
hvor fattige og sultne
himmelen kan nå?

Hvordan skal konger falde
på knæ for dig i bøn,
når kongen over alle
er naglet fast med søm?

/:Vi var velsignet!:/

Nu står jeg ved korset, ser dig helt sønderbrudt.
Hvor er nu vor Gud, hvorfor har han fortrudt?

24 Officeren

Men Jesus udstødte et højt skrig og udåndede. Og forhænget i templet flængedes i to dele, fra øverst til nederst. Da officeren, som stod lige over for ham, så, at han udåndede sådan, sagde han: »Sandelig, den mand var Guds søn.«

Markus 15, 38-39

Det var mig, som svingede pisken.
Det var mig, som pinte din krop.
Det var mig, som tvang dig på korset.
Det var mig, som klynged' dig op.

Jeg er opdraget hårdt i den romerske hær.
Kun ved at sparke mig frem, er jeg nu officer.
Jeg træder fjenden i grus, med mine barske slag,
men hvordan kan jeg glemme, hvad jeg så her i dag?

Han hænger på korset, pisket, pint og forladt,
før så populær, nu helt alene, forladt.
Han råber højt op mod himlen - intet bliver som før:
"Tilgiv dem far, for de ved ik', hvad de gør."

Det var mig, som svingede pisken ...

"Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig!"
Det går gennem min rustning, og har sidenhen sat sig.
At himlen og Jesus havde et helt særligt bånd,
gik op for mig dér, da han opgav sin ånd.

Med ét forsvandt solen, jorden skælved' i gråd.
Mange af gravene åbnedes, mange døde genopstod.
Templets forhæng flængedes, helt ovenfra og ned.
Er manden på korset, vejen til Guds evighed?

Det var mig, som svingede pisken ...

Pludselig ka' jeg forstå, hvad der var ved at ske.
Det som førhen var skjult, kan jeg nu endelig se.
Han var kongernes konge, himlen selv er hans trone.
Gud erstatter med guld hans sølle tornekrone.

Du lod dig korsfæste, for at gøre mig hel.
Du skal være min konge, tilgi', frels nu min sjæl!
Nu véd jeg for altid: Da vi slog dig ihjel,
var døden på korset egentlig tænkt til os selv.

Det var mig, som svingede pisken.
Det var mig, som pinte din krop.
Det var mig, som tvang dig på korset.
Det var mig, som klynged' dig op.

Det var mig, som så hvor de spytted'.
Det var mig, som hånte dig selv.
Det var mig, som iskoldt fuldendte.
Det var mig, som slog dig ihjel.

26 Opstanden

Meget tidligt om morgenen den første dag i ugen kom kvinderne til graven med de vellugtende salver, som de havde tilberedt. De fandt stenen væltet bort fra graven, og de gik derind, men fandt ikke Herren Jesu legeme. Mens de stod og ikke vidste, hvad de skulle tro, var der med ét foran dem to mænd i lysende klæder. Kvinderne blev forfærdede og bøjede sig med ansigtet mod jorden, men mændene sagde til dem: »Hvorfor leder I efter den levende blandt de døde? Han er ikke her, han er opstået.

Lukas 24; 1-12

Alting ånded' fred
denne søndag morgen.
Stod tidligt op, af sted,
gemte godt på sorgen.
Salven var gjort klar,
som en sidste gave,
til vores Herre.

Håbet knustes brat,
sorgen bruste op.
Havde de her i nat,
fjernet Jesu krop?
Stenen var væltet fra,
i dødens klamme have.
Var han i graven?

Med frygt i krop og sind
gik vi nervøst derind.
I gravens mørke rum
var der ingenting.
Hvem havde taget ham?
Hvem mon stod bag?

Med ét så var der lys,
fór sammen i et gys,
to mænd med lyse klær,
fra Guds englehær.
Hør, hvad vi siger jer!
Hør, hvad vi siger.

Han er opstanden!
Hør, hvad der er sket,
det har ingen endnu set.
Han er opstanden!
Nu er fjendens magt forbi
hver en sjæl kan blive fri.

Han er opstanden!
Hør, hvad der er sket,
det har ingen endnu set.
Han er opstanden!
Nu er fjendens magt forbi
hver en sjæl kan blive fri.

Hvorfor søger I
Herren blandt de døde?
Gå ud til alle, sig:
Helved' er lagt øde.
Han vendte død og gråd
til liv med håb og glæde.
Han er opstanden!

Med ét så slog det os,
at spot og hån til trods,
tog han al skyld på sig,
for at skåne os.
Tænk, hvilken kærlighed,
himlen har sendt!

Vi stormede af sted,
med denne livsbesked.
Jesus var genopstået,
bragte himlen med.

Verden skal høre nu,
hør os nu!

Han er opstanden! ...

28 Peter, bekendelsen

*Da de havde spist, siger Jesus til Simon Peter: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig mere end de andre?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine lam!«
Joh. 21; 14-17*

Skammen knuste min sjæl,
jeg var stadig i chok
over rædslernes nat,
hvor al mit mod ik' var nok.
Tre gange svigted' jeg,
min ven ved at sige: 'Nej!'

Nu siger alle,
Jesus lever igen,
men hvordan skulle jeg
bare ku' møde min ven?
Tvivlen brændte vores bro,
da jeg valgte ik' at tro.

Jeg husker stadig Jesu øjne.
Jeg husker stadig mine løgne.
Jeg husker stadig Jesu blik,
da jeg ik' sagde: 'Jeg kender ham!'

Jeg husker stadig Jesu arme,
altid åbne, altid varme,
Jeg husker stadig, hvad han sagde
denne dag: Jeg vil dø for dig!
Mon det nu også gælder mig?

Da jeg ser ham igen,
falder jeg ned på knæ.
Bliver lettet og glad,
oh, bare så glad for at se,
Jesus i live igen!
Min Herre, min bedste ven!

Han be'r mig om at stå op,
jeg prøver hårdt på at stå,
isen smelter om hjertet,
holder op med at slå.
Så kommer disse ord,
og troen vokser sig stor. Han sagde:

Elsker du mig?
Elsker du mig?

Elsker du mig?
Så vogt mine lam!

Gi'r du mig en helt ny chance?
En mulighed for en revanche?

Jeg vil gå gennem ild og vand nu.
Alt for dig!

Du ved, jeg elsker dig, min Herre.
Du ved, jeg elsker dig, min Herre.
Du ved, jeg elsker dig, min Herre.
Alt for dig.

Jeg glemmer aldrig Jesu kærlighed.
Jeg glemmer aldrig denne dybe fred.
Jeg glemmer aldrig denne dag,
hvor han sagde: 'Jeg vil dø for dig!'
Det samme gælder også mig!

30 Jesus er opstanden

Søm og spyd tog livet af ham.
Alles håb, blev slagtet som et lam,
livets søn til døden overgivet.

Døden lo, mens hele verden tav.
Kunne livet bindes i en grav,
himlens søn, opstandelsen og livet?

Helved's porte skælved',
livet selv kom på besøg.
Dødens lænker knustes,
da Guds søn valgte at dø.

Jesus er opstanden!
Ja, han er sandelig opstanden!
Jesus har sejret over døden,
ja, han har knust vor fjendes magt.

Jesus er opstanden!
Ja, han er sandelig opstanden!
Jesus har åbnet himlens porte,
alle ting er ham underlagt!

Søm og spyd...

Jesus er opstanden!

31 Zions blomst

En spire voksed' frem af ørkenens
nådesløse sand.
En skikkelse helt uden pragt,
foragtet af hver mand.

Kendt med sygdom, kendt med smerte,
hånet og forhadet,

mishandlet, plaget og forladt
helt ind i dødens nat.

Man gennemborede hans lemmer.
Slagtet som et lam.
Han åbned' ikke munden, mens man
slog og piskede ham.

Blandt røvere fik han sit kors,
blandt rige dog sin grav.
Men hvem ku' vide, staklen der
ku' bryde dødens arv

Aldrig før har denne jord
set et menneske så stort.
Uden krone uden pragt,
dog universet i sin magt

Den dag blev helveds' vælde knust,
han åbned' himmelen.
Den mand som verden kasted bort,
var Guds enbårne søn.

Al synd, al straf blev lagt på ham,
han knuste synd og død.
Gav håb til mennesker på jord,
da hans blod det flød.

Nu står Guds lam ved himlens port
med udstrakt kærlighed,
og intet menneske har set
en sådan herlighed.

Han blev vejen til Guds hjerte.
I vor synd og skam,
da sendte Gud sin kære søn,
som skyldfrit offerlam.

Aldrig før har denne jord ...

